

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่าง特征น์อารมณ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ อีกทั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนข้อของแบบวัด特征น์อารมณ์
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน
t	แทน	ค่าสถิติในการแยกแบบที่
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์
SE_{bj}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวทำนายที่ j
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปแบบแนวคิด
b	แทน	สัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปแบบแนวคิด
β	แทน	สัมประสิทธิ์การคาดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐาน
\hat{Y}_{MR}	แทน	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ที่ได้จากการ พยากรณ์ในรูปแบบแนวคิด
\hat{Z}_{MR}	แทน	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ที่ได้จากการ พยากรณ์ในรูปแบบ มาตรฐาน

GDN แทน เชwan อารมณ์ด้านดี
 ITG แทน เชwan อารมณ์ด้านเก่ง
 HPN แทน เชwan อารมณ์ด้านสุข

เกณฑ์การแปลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 :144)

น้อยกว่า 0.20	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก
0.20-0.39	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
0.40-0.59	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
0.60-0.79	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
0.80-1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูงมาก

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เชwan อารมณ์

1.1 ค่าสถิติพื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของเชwan อารมณ์

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในการระหว่างเชwan อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเชwan อารมณ์ทั้ง 3 ด้านกับการใช้เหตุผล เชิงจริยธรรม

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยใช้เชwan อารมณ์เป็นตัวพยากรณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์เชwan อารมณ์

1.1 ค่าสถิติพื้นฐาน

เมื่อนำแบบวัดเชwan อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดสงขลา จำนวน 417 คน ได้ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเชwan อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน

บุคลิกภาพ	N	n	\bar{X}	S.D.
1. ด้านคี	417	14	3.146	.396
2. ด้านเก่ง	417	14	2.954	.385
3. ด้านสุข	417	14	3.052	.467

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของเชwan อารมณ์ (และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) ทั้ง 3 ด้าน มีค่าตั้งแต่ 2.954 (.385) ถึง 3.146 (.396) โดยด้านคีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.146 และด้านเก่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 2.954 ส่วนด้านสุขมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดคือ .467 และด้านเก่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุด คือ .385

1.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างเชwan' อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างเชwan' อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างเชwan' อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน

เชwan' อารมณ์	GDN	ITG	HPN
GDN	.568**	.513**	
ITG		.744**	
HPN			

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า เชwan' อารมณ์ทั้ง 3 ด้านมีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .513 ถึง .744 และพบว่าด้านเก่งมีความสัมพันธ์กับด้านสุขสูงสุดคือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .744 ส่วนด้านเด้มีความสัมพันธ์กับด้านสุขด้ำสุดคือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ.513

1.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเชwan' อารมณ์ทั้ง 3 ด้านกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเชwan' อารมณ์ทั้ง 3 ด้านกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเชван์อารมณ์ทั้ง 3 ด้านกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

เชwan อารมณ์	การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
1. ด้านดี(GDN)	.209**
2. ด้านเก่ง(ITG)	.166**
3. ด้านสุข(HPN)	.172**

** มีนัยสำคัญที่ระดับ.01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 10 เมื่อใช้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 เป็นเกณฑ์ พนว่าเชwan อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน มีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ .166 ถึง .209 โดยด้านดีมีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำ คือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .209 ส่วนด้านสุข และ ด้านเก่งมีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับต่ำมากคือ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .172, .166 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในการพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมโดยใช้เชwan อารมณ์เป็นตัวพยากรณ์

2.1 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกด้วยในการพยากรณ์ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้วยเชwan อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกด้วยในการพยากรณ์ การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้วยเชwan อารมณ์ทั้ง 3 ด้านปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธีใช้ตัวแปรพยากรณ์ทุกดัวในการพยากรณ์
การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านเชาวน์อารมณ์ทั้ง 3 ด้าน

บุคลิกภาพ	β	b	SE_b	t
1. ด้านดี(GDN)	.160	.274	.101	2.706**
2. ด้านเก่ง(ITG)	.018	.032	.134	.239
3. ด้านสุข(HPN)	.076	.111	.106	1.048

$$R = .223 \quad \text{Adjusted } R^2 = .043 \quad SE_{est} = .664 \quad F = 7.182 *** \quad a = 3.332$$

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าเมื่อนำตัวแปรทั้งหมดเข้าไปในสมการพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้วยวิธีการให้ตัวพยากรณ์ทั้งหมดเข้าไปในสมการ พบร่วมกับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างเชาวน์อารมณ์ 3 ด้านมีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ(R) เท่ากับ .223 และเชาวน์อารมณ์ทั้ง 3 ด้านสามารถพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้ร้อยละ 4.3 (Adjusted $R^2 = .043$) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์(SE_{est}) เท่ากับ .664

เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ พบร่วมกับเชาวน์อารมณ์ด้านความดีมีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนตัวพยากรณ์อื่นๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้สมการพยากรณ์เชาวน์อารมณ์เมื่อใช้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นเกณฑ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนในรูปแบบแนวตืบ

$$\hat{Y}_{MR} = 3.332 + .274GDN + .032ITG + .111HPN$$

สมการพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนในรูปแบบมาตรฐาน

$$\hat{Z}_{MR} = .160Z_{GDN} + .018Z_{ITG} + .076Z_{HPN}$$

2.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณด้วยวิธีแบบขั้นบันได(Stepwise Approach)
ในการพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้วยช่วงอารมณ์

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณด้วยวิธีแบบขั้นบันได(Stepwise Approach)
ในการพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้วยช่วงอารมณ์ ปรากฏดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณด้วยวิธีแบบขั้นบันได(Stepwise Approach) ในการ
พยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ด้วยช่วงอารมณ์

บุคลิกภาพ	β	b	SE_b	t
1. ด้านดี(GDN)	.209	.359	.082	4.361***
$R = .209 \quad \text{Adjusted } R^2 = .042 \quad SE_{est} = .664 \quad F = 19.015 *** \quad a = 3.498$				

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่าเมื่อนำตัวพยากรณ์ทั้งหมดไปสร้างแบบจำลองของการ
พยากรณ์ที่ดีที่สุด ด้วยวิธีแบบขั้นบันได(Stepwise Approach) ทำให้ได้ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ²
ช่วงอารมณ์ด้านดีสามารถพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ(R) เท่ากับ .209 และช่วงอารมณ์ด้านดีสามารถ
พยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้ร้อยละ 4.2 (Adjusted $R^2 = .042$) ค่าความคลาดเคลื่อน
มาตรฐานของการพยากรณ์(SE_{est}) เท่ากับ .664

เมื่อทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์พบว่า ช่วงอารมณ์ด้านดีมี
ความสัมพันธ์กับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้สมการ
พยากรณ์ช่วงอารมณ์เมื่อใช้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นเกณฑ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนเขียนในรูปแบบแนวคิด ดังนี้

$$\hat{Y}_{MR} = 3.498 + .359 GDN$$

สมการพยากรณ์การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียนเขียนในรูปแบบแนวมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Z}_{MR} = .209 Z_{GDN}$$